

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1712

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić i Sanje Štefan, članica vijeća, te Mirjane Špiljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja B.net Hrvatska d.o.o. iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 16, kojeg zastupa Mojmir Ostermann, odvjetnik iz Zagreba, Gajeva 7, protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, Zagreb, Jurišićeva 13, klasa: UP/I-344-03/12-06/02, urbroj: 376-10/ZM-12-2 (JŠ) od 30. svibnja 2012. godine, radi pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme, u javnoj sjednici vijeća održanoj 29. lipnja 2015.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-03/12-06/02, urbroj: 376-10/ZM-12-2 (JŠ) od 30. svibnja 2012. godine u dijelu u kojem se odnosi na trasu kabelske kanalizacije pod oznakom DTK 021 U00 (Pujanke) Split.

II. Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Točkom I. djelomičnog rješenja tuženika utvrđuje se da su donošenjem ovog rješenja sklopljeni ugovori o pristupu i zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme između trgovačkih društava Hrvatski Telekom d.d. i B.net Hrvatska d.o.o., za trase: DTK 021 U00 (nula) (Pujanke) Split, DTK 021 Y00 (Dobri 2) Split, DTK Ce K7, DTK Da K10, DTK Siget istok, DTK UPS Planinska, DTK UPS Zagrepčanka, KK Branimirova – Proleterskih brigada, KK Gluhakova ulica, KK Ilica – Ul. X. korpusa, KK Sesvete, KK u Ul. Rade Končara, Klaka – Grana i KK Most slobode – Savska.

Točkom II. utvrđeno je da su Ugovori iz točke I. sastavni dio ovog rješenja.

Osporeno rješenje tužitelj pobija tužbom u dijelu u kojem se odnosi na trasu kabelske kanalizacije pod oznakom DTK 021 U00 (Pujanke) Split, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U tužbi u bitnom navodi da za trasu pod oznakom DTK 021 U00 Pujanke tužitelj ima pravo služnosti na temelju Ugovora o pravu služnosti polaganja vodova, kabelske televizije kroz izgrađene infrastrukturne kanalizacije u vlasništvu Grada Splita – područje Pujanka i prodaji dijela postojeće opreme CATV od 27. ožujka 2002. godine. Nadalje da je u ugovoru s Gradom Splitom utvrđeno da je Grad Split vlasnik spornog EKI-ja u stambenom naselju Pujanka te da je tužitelju dao pravo služnosti polaganja vodova: »kroz izgrađene infrastrukturne kanalizacije Grada Splita, u stambenom naselju Pujanka s ukupnom dužinom dionica od 4.330 m²«, (članak 2. Ugovora), da je na raspravi 1. ožujka 2012. tražio da se o postupku obavijesti Grad Split s kojim je tužitelj imao regulirane korištenje EKI-ja, da je tužitelj navedeno zahtijevao budući da je poznato da je Grad investitor izgradnje EKI-ja na području naselja Pujanke pa da HT nije mogao steći pravo puta. Budući da je tuženi to odbio tužitelj smatra da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Vezano za pogrešnu primjenu materijalnog prava tužitelj smatra pogrešnom primjenu članka 28. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (ZEK-a) prema kojemu se smatra da je infrastrukturni operator osoba koja je izgradila EKI ako posjeduje uporabnu dozvolu ili se EKI-jem koristi bez sudskog spora. Tužitelj ističe da se navedeni institut ne primjenjuje na slučajeve u kojima postoji vlasnik, kao što je ovaj. Smatra da je Grad Split kao vlasnik spornog EKI-ja dao tužitelju pravo služnosti 10 godina prije donošenja spornog rješenja, slijedom čega se odredbe o pravu puta ne mogu primijeniti na tužitelja.

Predlaže stoga Sudu da uvaži tužbu i osporeno rješenje tuženika u odgovarajućem dijelu poništi.

U odgovoru na tužbu tuženik u odnosu na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje opreza radi prigovara da je priloženi Ugovor sklopljen između Grada Splita i TD DCM, pa se ne vidi poveznica tužitelja s priloženim ugovorom. Nadalje, da se sukladno članku 220. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima pravo služnosti osniva upisom u zemljišne knjige, pa je stoga tužitelj bio obavezan uz tužbu priložiti i potrebne dokaze kojima dokazuje da je osnovao pravo služnosti što je tužitelj propustio učiniti.

Osporava kao paušalnu tvrdnju tužitelja da je »poznato« da je Grad Split bio investitor EKI-ja pa da HT nije mogao steći pravo puta. U konkretnom slučaju tuženik je uvidom u službenu evidenciju utvrdio da je HT u zasebnim postupcima ishodio od tuženika potvrde o pravu puta za kabelsku kanalizaciju na predmetnoj trasi, sukladno članku 28. stavku 1. ZEK-a i članku 2. Pravilnika, čime je HT stekao status infrastrukturnog operatora na predmetnoj trasi. Slijedom toga, tuženik je bio obavezan i ovlašten izdati potvrdu o pravu puta, što je i učinio.

Sukladno navedenom predlaže Sudu da odbije tužbu kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba Hrvatski Telekom u odgovoru na tužbu navodi da je tuženik u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja potpuno točno i pravilno utvrdio činjenično stanje u pogledu činjenice da je HT infrastrukturni operator na svim trasama elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme koje su obuhvaćene pobijanim rješenjem među kojima i trase DTK 021 U00 (Pujanke).

Da bi dokazala status infrastrukturnog operatora, zainteresirana je osoba pokrenula pred tuženikom postupke za izdavanje potvrda o pravu puta te joj je tuženik izdao 63 potvrde o pravu puta među kojima i za predmetnu trasu.

Sukladno navedenom predlaže Sudu da odbije tužbu.

Tužba nije osnovana.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja Sud nalazi da tim rješenjem nije povrijeđen zakon tužitelju na štetu.

Uvidom u spis predmeta dostavljen ovom Sudu uz tužbu proizlazi da je zainteresirana osoba Hrvatski Telekom d.d. (HT d.d.) kao infrastrukturni operator podnio tuženiku zahtjev za sređivanje postojećeg stanja kabela uvučenih bez prethodno zaključenog Ugovora o pristupu zajedničkom korištenju kabelske kanalizacije za trasu поближе navedene u točki I. dispozitiva osporenog rješenja uključujući i trasu DTK 021 U00 (Pujanke) Split. Iz navedene dokumentacije u spisu predmeta nesporno proizlazi da je tužitelj položio kabele kao operator korisnik bez sklapanja ugovora o korištenju s infrastrukturnim operatorom.

U postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja utvrđeno je da je tužena Agencija zaprimila zahtjeve trgovačkog društva HT d.d. za sređivanje postojećeg stanja kabela uvučenih bez prethodno zaključenog Ugovora o pristupu ili zajedničkom korištenju kabelske kanalizacije za predmetne trase. U svrhu utvrđivanja činjeničnog stanja tuženik je zatražio očitovanje od tužitelja (operator korisnik) te je 1. ožujka 2012. godine održao i usmenu raspravu. Naime, tužitelj – operator korisnik, je u svojim očitovanjima naveo da ima položene kabele u kabelskoj kanalizaciji na predmetnoj trasi. Na usmenoj raspravi zainteresirana osoba je je predložila da se zajedničko korištenje EKI-ja uredi sukladno važećim propisima te da se naplata vrši od dana uvlačenja kabela. Tužitelj je predložio da se postupak okonča sukladno važećim propisima te da se naplata vrši od početka postupka ozakonjenja. Tuženik je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio: da trgovačko društvo HT d.d. ima status infrastrukturnog operatora jer je u zasebnim postupcima ishodio potvrde o pravu puta za kabelsku kanalizaciju za predmetnu trasu, da trgovačko društvo B.net d.o.o. koristi izgrađenu kabelsku kanalizaciju na predmetnim trasama kabelske kanalizacije bez pojedinačnih ugovora zaključenih s infrastrukturnim operatorom, da s obzirom na to svaki operator korisnik mora imati zaključen ugovor s infrastrukturnim operatorom pa tako i tužitelj.